

LES APPARENCES SONT PARFOIS TROMPEUSES

Le judaïsme nous enseigne de ne pas accepter les choses telles qu'elles apparaissent, mais de plonger dans leur véritable signification. Ce qui semble positif ne l'est pas toujours pour nous.

PERSPECTIVES JUIVES

SELON LES ENSEIGNEMENTS DU RABBI DE LOUBAVITCH

THE
SHLUCHIM
OFFICE

VAYE'HI

Pour soutenir cette publication, faites un don sur allodons.fr/perspectives-juives

The Shluchim Office

Directeur | Rav Guedalya Shemtov
Développement | Rav Mendy Shemtov

Éditeurs

Rav Avraham Greenberg
Rav Zusha Greenberg

Hébreu

Rédaction linguistique | Rav Zushe
Greisman
Relecture | Rav Menachem Wilhelm

Anglais

Traduction et édition | Rav Mendel
Super
Relecture | Rav Mendel Levertov

Espagnol

Traduction et édition | Rav Rafi Tawill

Français

Traduction et édition | Rav Yahir Elbaze
Correction & relecture | Shterna Elbaze

Portugais

Traduction | Mr. Yitzchak Dayan
Édition | Rav Yeshaya Dayan
Mise en page | Mike Katan

Conception graphique

Mussie Wolosow

Site Web

Yuval Katz & Yisrael Visotszky

Administration

Mendel Greenberg

Comité consultatif :

Rav Asher Deren - Cape Town, Afrique
du Sud
Rav Mendy Gerlitzsky - Tel Aviv, Israël
Rav Levi Greenberg - El Paso, Texas
Rav Dovid Goldberg - São Paulo, Brésil
Rav Levi Shaikevitz- Kfar Chabad, Israël
Rav Mendy Greenberg - Twinsburg, Ohio
Rav Shmuel Freidman - Bahia Blanca,
Argentine
Rav Yosef Yitzchak Blau - Moshav Kineret,
Israël
Rav Chaim Drukman - Lucerne, Suisse

Tous droits réservés au
Shluchim Office International
816 Eastern Parkway, Brooklyn,
NY 11213
(+1) 718 221 0500

5784- 2023

Fondé en 2008 à la mémoire de Rav Gabi and Rivky Holtzberg de mémoire bénie
Emissaires du Rabbi à Bombay

A. Les Tribus suivent les voies de Jacob

Source 1 Genèse 49:1-2

¹ Jacob fit venir ses fils et il dit: "Rassemblez-vous, je veux vous révéler ce qui vous arrivera dans la suite des jours.

² Pressez-vous pour écouter, enfants de Jacob, pour écouter Israël votre Père.

וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶל-בָּנָיו וַיֹּאמֶר הֲאִסְפוּ וְאֲגִידָה לָכֶם אֶת אֲשֶׁר-יִקְרָא אֶתְכֶם בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים: הֲקִבְצוּ וְשָׁמְעוּ בְנֵי יַעֲקֹב וְשָׁמְעוּ אֶל-יִשְׂרָאֵל אֲבִיכֶם:

Source 2 Agadat Bereshit

Pressez-vous et écoutez : Pourquoi les a-t-il rassemblés ? Il se dit à lui-même : Mon grand-père, Abraham, avait deux fils, Isaac et Ismaël. Ismaël était méchant, et Isaac était juste. Isaac avait également deux fils, Ésaü et moi-même. Ésaü détestait les voies de Dieu, et j'aimais les voies de Dieu. En ce qui me concerne, j'ai eu douze fils - la moitié sont-ils méchants et la moitié justes ? Ses fils répondirent : "Nous savons ce qui est dans ton cœur. "Ecoute, Israël: l'Éternel est notre Dieu, l'Éternel est un!" Quand Jacob entendit cela, il se prosterna et commença à réciter : "Béni soit le nom de la gloire de Son règne pour toujours et à jamais."

הֲקִבְצוּ וְשָׁמְעוּ: וְלָמָּה קָרָא אוֹתָן? אֲלֵא אָמַר: אֲבִרְהֵם זְקֵנִי שְׁנֵי בָנִים הָיוּ לוֹ - יִצְחָק וְיִשְׁמָעֵאל, יִשְׁמָעֵאל רָשָׁע, יִצְחָק צַדִּיק. וְכֵן יִצְחָק שְׁנֵי בָנִים הָיוּ לוֹ - עֵשָׂו וְאֲנִי, עֵשָׂו שִׁנְאָ דְרַכִּי הַמְקוּם, וְאֲנִי אֶהְבֵּתִי דְרַכִּיו. וְאֲנִי נִתֵּן לִי י"ב בָּנִים, תֵּאמַר חֲצֵן צַדִּיקִים וְחֲצֵן רָשָׁעִים? אָמְרוּ לוֹ: יוֹדְעִין אָנוּ מָה בְּלִבְךָ, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד, כִּיֹּן שְׁשָׁמַע יַעֲקֹב, מִיַּד הַשְּׁתַחֲוָה, שִׁנְאָמַר וַיִּשְׁתַּחֲוֶה יִשְׂרָאֵל, הַתְּחִיל אוֹמֵר בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכוֹתָי לְעוֹלָם וָעֶד.

Source 3 Osée 9:10

¹⁰ J'avais trouvé Israël [délicieux] comme du raisin dans le désert ...

כַּעֲנַבִּים בַּמִּדְבָּר מְצֵאתִי יִשְׂרָאֵל.

Source 4 Tana Devei Eliyahou 27:2

Lorsque Dieu vit que toutes les douze tribus accomplissaient la volonté de Jacob, elles étaient comme des "raisins trouvés dans le désert". Ne lis pas "Israël", mais plutôt "ra'ah-El" (Dieu vit), ce qui signifie que Dieu vit que toutes leurs actions étaient parfaites.

בְּשַׁעַה שֶׁהִקְב"ה מְצֵא אֶת כָּל שְׁנֵי עֶשֶׂר שְׁכָטִים שֶׁעָשׂוּ כָּלֵם אֶת רִצּוֹן יַעֲקֹב אֲבִיהֶם, שִׁנְאָמַר "כַּעֲנַבִּים בַּמִּדְבָּר מְצֵאתִי יִשְׂרָאֵל", אֵל תִּקְרֵי יִשְׂרָאֵל אֲלֵא שְׂרָאָה-אֵל, שְׁכָל מַעֲשֵׂיהֶם מְכוּנִים לְפָנָיו.

B. Les Principes exégétiques de la Torah

La Torah écrite et la Torah orale

Source 5 Maimonide, Introduction à la Mishneh Torah

Tous les commandements qui furent donnés à Moïse sur le Sinai, furent donnés avec leur interprétation, comme il est dit (Exode 12 ,24) : " Je te donnerai les tables de pierre, la loi et le commandement ". La loi, c'est la Loi écrite ; le commandement, c'est son interprétation. Et Dieu nous a enjoins d'observer la loi d'après " le commandement " [son interprétation]. Et ce " commandement " est ce qu'on appelle la Loi Orale.

Moïse écrivit toute la Thora avant de mourir, de sa propre main : il donna un rouleau à chaque tribu et il plaça un rouleau dans l'arche en témoignage ainsi qu'il est dit (Deutéronome 26 ,31) : " Prenez ce livre de la loi et déposez-le... et il restera là, comme témoin ".

Mais le commandement, c'est-à-dire l'interprétation de la Thora, il ne le consigna pas par écrit ; plutôt, il le prescrivit aux anciens, à Josué et à tout le peuple juif, ainsi qu'il est dit (ibid. 2 ,13) : " Tout ce que je vous ai prescrit, observez-le exactement... "; c'est pourquoi on l'appelle la Loi Orale.

כָּל הַמִּצְוֹת שֶׁנִּתְּנוּ לוֹ לְמֹשֶׁה בְּסִינַי בְּפָרוּשׁוֹ נִתְּנוּ. שֶׁנֶּאֱמַר וְאֵתְנָה לְךָ אֶת לַחַת הָאֶבֶן וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה. תּוֹרָה – זֶה תּוֹרָה שֶׁבְּכַתָּב. וְהַמִּצְוָה – זֶה פְּרוּשָׁה. וְצִנְנוּ לַעֲשׂוֹת הַתּוֹרָה עַל פִּי הַמִּצְוָה. וּמִצְוָה זֶה הִיא הַנִּקְרָאת תּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה.

כָּל הַתּוֹרָה כְּתוּבָה מִשָּׁה רַבְּנוּ קָדִים שְׂיִמוֹת בְּכַתָּב יָדוֹ. וְנִתְּן סֵפֶר לְכָל שִׁבְט וְשִׁבְט וְסֵפֶר אֶחָד נִתְּנָהוּ בְּאֵרוֹן לְעֵד. שֶׁנֶּאֱמַר לְקַח אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה וְשִׁמְתֶם אוֹתוֹ וְגו'.

וְהַמִּצְוָה שֶׁהִיא פְּרוּשׁ הַתּוֹרָה לֹא כְּתוּבָה אֲלָא צִוָּה בְּהַ לְיָקִינִים וְלִיהוֹשֻׁעַ וְלִשְׂאֵר כָּל יִשְׂרָאֵל. שֶׁנֶּאֱמַר אֶת כָּל הַדְּבָר אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה אֲתֶכֶם אֲתוּ תִשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת וְגו'. וּמִפְּנֵי זֶה נִקְרָאת תּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה.

>> Le Rabbi

“Ne pas lire”

L'une des méthodes exégétiques de la Torah est "ne lis pas ainsi". En effet, plusieurs sujets sont déduits dans la Torah orale en utilisant cette méthode.

כללות הלימוד "אל תיקרי" הוא אחד מאופני הלימוד בתורה, ומזה למדים כמה וכמה ענינים בתורה שבעל-פה.

Cela souligne la nécessité de la Torah orale, car c'est seulement en étudiant la Torah orale que nous pouvons comprendre pleinement et correctement la Torah écrite. Selon les mots de Maïmonide, "la Torah a été donnée avec son interprétation" - faisant référence à la Torah orale comme l'interprétation de la Torah écrite.

C'est à dire : Tout est inclus dans la Torah écrite. Comme le disent les sages, "Il n'y a pas de sujet (dans la Torah orale) n'ayant pas d'allusion dans la Torah (écrite)". Cependant, cela est uniquement écrit sous forme d'allusion, et la fonction de la Torah orale est donc de révéler et d'expliquer les questions contenues dans la Torah écrite. Cela inclut les déduction à travers le principe de "ne pas lire".

וזהו החידוש של תורה שבעל-פה לגבי תורה שבכתב - שהרי דוקא על ידי לימוד תורה שבעל-פה אפשר להבין את הענינים של התורה שבכתב לאשורם ולבוריים. ובלשון הרמב"ם - "התורה בפירושה ניתנה". היינו, שהתורה שבעל-פה היא הפירוש של התורה שבכתב.

זאת אומרת: בתורה שבכתב כלולים אמנם כל הענינים. כמאמר "אין דבר שלא רמוז בתורה". אבל לאידך - הרי זה רק באופן של רמז; והחידוש של התורה שבעל-פה הוא - שהיא מגלה ומפרשת את הענינים של התורה שבכתב, כולל על ידי אופן הלימוד "אל תיקרי".

Appeler le Nom de D.ieu dans le Monde

Source 6 Genèse 21:33

³³ ...et [Abraham] y proclama le Seigneur, D.ieu éternel.

"וַיִּקְרָא שָׁם בְּשֵׁם ה' אֱ-לֹהִים".

Talmud, Traité Sotah 10a-b

Reish Lakish a dit : "Ne le lis pas comme "appelé", mais plutôt comme "il les a fait appeler". Cela signifie qu'Abraham a fait en sorte que le nom de D.ieu soit sur les lèvres de tout ceux qu'il rencontrait. Comment a-t-il accompli cela ? Après les avoir bien nourri, ils se levaient pour le bénir. Il leur demandait : "considérez-vous avoir mangé de MA nourriture ? Vous avez mangé la nourriture de Maître D.ieu de l'univers ! Louez-Le et bénissez-Le, Lui qui a parlé et le monde est venu à l'existence."

אָמַר רִישׁ לְקִישׁ: אֵל תִּיקְרִי "וַיִּקְרָא" אֵלָּא "וַיִּקְרֵא". מְלַמֵּד שֶׁהִקְרִיא אַבְרָהָם אֶבְרָהָם לְשֵׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּפֶה כָּל עוֹבֵר וְשׁוֹב. כִּיצַד? לְאַחַר שֶׁאָכְלוּ וְשָׁתוּ, עָמְדוּ לְבָרְכוֹ. אָמַר לָהֶם: וְכִי מִשְׁלִי אֲכַלְתֶּם? מִשְׁלֵי אֱלֹהֵי עוֹלָם אֲכַלְתֶּם! הוֹדוּ וְשִׁבְּחוּ וּבָרְכוּ לְמִי שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם.

Ne pas Négliger une Mitsva

Source 7 Exode 12:17

¹⁷ Vous garderez les matsoth.

"ושמרתם את המצות".

Yalkout Shimoni 201:6

Rabbi Yoshiah dit : Ne le lis pas "vous garderez les matsoth", mais plutôt comme "les mitsvoth". Tout comme nous ne permettons pas à la matsa de reposer assez longtemps pour commencer à lever, de même nous devons saisir chaque opportunité de mitsva avant qu'il ne soit trop tard.

ר' יאשיהו אומר אל תקרי כן אלא
ושמרתם את המצוות. כדרך
שאין מחמיצין את המצה כד לא
יחמיצו את המצוות אלא אם
כאה מצוה לידך עשה אותה
מיד.

L'importance de l'observation du Shabbat

Source 8 Isaïe 56:2

² Heureux l'homme qui fait cela, et le fils d'Adam qui s'y tient fortement! Heureux qui respecte le Sabbat et ne le profane point, et qui garde sa main de toute action mauvaise!

אשרי אנוש יעשה זאת וכן אדם יחזיק
כה שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות
כל רע.

Talmud, Traité Shabbat 117b

Rabbi 'Hiya bar Abba a dit au nom de Rabbi Yo'hanan : Celui qui observe le Shabbat correctement, même s'il adore des idoles, est pardonné de ses péchés, comme le dit le verset : "Heureux l'homme qui fera cela... pour ne pas le profaner." Ne le lis pas "le profaner (me'halelo)" lis plutôt "il est pardonné" (ma'houl lo).

אמר רבי חייה בר אבא אומר
רבי יוחנן: כל המשמר שבת
כהלתו, אפילו עובד עבודה
זרה [כדור] אנוש – מוחלין לו,
שנאמר: "אשרי אנוש יעשה
זאת וגו' מחללו". אל תקרי
"מחללו" אלא: "מחול לו".

>> Le Rabbi

“Ne pas lire”

L'application du principe "Ne pas lire" ne nie pas le sens simple des mots. Elle ajoute simplement un sens **supplémentaire**. Le sens simple de la Torah écrite et la lecture "Ne pas lire" de la Torah orale constituent un tout, une seule Torah.

וכמדובר לעיל¹ שהלימוד "אל תיקרי" אינו שולל את הפירוש הפשוט, אלא רק מוסיף פירוש נוסף, זאת אומרת, שהפירוש הפשוט של התורה שבכתב, והפירוש "אל תיקרי" של התורה שבעל-פה, נעשים ענין אחד, "תורה אחת".

C. Le Cœur du Peuple Juif

>> Le Rabbi

Commencement et fin

Nous trouvons le principe du "Ne pas lire" utilisé immédiatement au début de la Torah, et également juste à la fin de la Torah, "le début est lié à la fin et la fin au début".

Nous avons discuté à plusieurs reprises du fait que le début et la fin de la Torah englobent l'ensemble de la Torah. Nous en trouvons l'allusion dans la première lettre de la Torah, le Beth de (Bereshit), et la dernière lettre, le lamed (Yisrael). Elles forment ensemble le mot *lev*, qui signifie "cœur". Cela fait allusion au cœur du peuple juif, qui est éveillé pour Dieu même lorsque nous sommes endormis en exil, car le peuple juif, la Torah et Dieu ne font qu'un.

Étant donné que la méthode exégétique de "Ne pas lire" est une méthode assez courante la Torah, nous le trouvons utilisé à la fois au début et à la fin de la Torah.

Bereshit

Sur le tout premier mot de la Torah, Bereshit - "au commencement" - les Sages expliquent : "ne le lis pas Bereshit, mais comme "Bara Shit", "Il créa le vide".

והנה את הלימוד של "אל תיקרי" מצינו תיכף ומיד בהתחלת התורה, ועל דרך זה בסיום התורה - "נעוץ תחילתן בסופן וסופן בתחילתן".

וכמדובר כמה פעמים שהתחלת וסיום התורה הרי זה כולל את כל התורה כולה - כמרומו בזה שהתחלת התורה היא באות ב' ("בראשית") וסיומה באות ל' ("ישראל"), שזהו תיבת "לב". שמתייחס ללבן של ישראל, שגם כאשר "אני ישנה בגלותא", הנה "לבי ער", משום שישראל אורייתא וקודשא בריך הוא כולא חד.

ומאחר שהלימוד "אל תיקרי" הוא אופן לימוד כללי בתורה - לכן מצינו לימוד זה בהתחלת התורה ובסיומה:

אודות התיבה הראשונה בהתחלת התורה - "בראשית". דרשו חכמינו ז"ל² "אל תיקרי בראשית אלא ברא שית".

Source 9 Talmud, Traité Souccah 49a

Rabbah bar bar 'Hanah a dit au nom de rabbi Yo'hanan : Les Shittin (les galeries se trouvant sous l'autel dans le temple de Jerusalem) ont été créés pendant les six jours de la Création... L'école de Rabbi Yishmael enseigna : Ne le lis pas "Bereshit" mais lis-le "Bara Shith" (D.ieu créa les galeries).

אָמַר רַבָּה בַּר בַּר חַנָּה אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן:
שִׁיתִין, מִשְׁשֵׁת יָמֵי בְּרֵאשִׁית נִבְרָאוּ...
תָּנָא דְּבִי רַבִּי יִשְׁמָעֵאל: "בְּרֵאשִׁית",
אֶל תִּיקְרֵי "בְּרֵאשִׁית", אֶלָּא "בְּרָא
שִׁית".

Israël

>> Le Rabbi

Sur le dernier mot de la Torah, "Israël", le Midrash enseigne : "ne le lis pas "Israël", mais plutôt comme "ra'ah E-l", D.ieu vit."

ואודות התיבה האחרונה בסיום התורה -
"ישראל", נכתב באליהו רבה "אל תיקרי
ישראל אלא ראה א-ל".

Source 10 Tana Devei Eliyahou 27:2

Lorsque D.ieu constata que les 12 tribus avaient accompli la volonté de Jacob, elles étaient comme des "raisins trouvés dans le désert". Ne le lis pas "Israël" mais plutôt "ra'ah-El" (D.ieu vit), ce qui signifie que toutes leurs actions étaient parfaites.

בְּשָׁעָה שֶׁהִקְבִּיחַ מִצָּא אֶת כָּל שְׁנֵי עָשָׂר
שְׁבָטִים שֶׁעָשׂוּ בָּלָם אֶת רְצוֹן יַעֲקֹב אֲבִיהֶם
שֶׁנֶּאֱמַר "כַּעֲנָבִים בְּמִדְבָּר מִצְּאֵתִי יִשְׂרָאֵל",
אֶל תִּיקְרֵי יִשְׂרָאֵל אֶלָּא שְׂרָאָה אֵל, שְׁכַל
מִצְשֵׁיהֶם מִכֹּונֵים לְפָנָיו.

>> Le Rabbi

Nous pouvons tirer des leçons concrètes de la méthode exégétiques "Ne lis pas..."

Elle est utilisé au début et à la fin de la Torah et on en apprend la bonne façon de debuter notre service divin, et de l'accomplissement ultime dans le service de l'homme.

והביאור בזה בעבודת האדם:

הלימוד "אל תיקרי" שבהתחלת התורה,
קשור עם התחלת עבודת האדם; והלימוד
"אל תיקרי" שבסיום התורה, קשור עם
תכלית השלימות בעבודת האדם:

La fondation du monde

Le sens littéral de "Shith" est "fondation". Les sages enseignent que l'"Even Hashetiyah", la pierre de fondation, est la base du monde entier.

Cela signifie que les shittin, les cavités sous l'autel dans le Temple, sont la fondation du monde entier, comme la Pierre de Fondation (Even Hashetiyah) qui se trouvait dans le Saint des Saints au Temple.

"שית" פירושו - יסוד. ובלשון חכמינו ז"ל אודות "אבן שתיה", "שממנה הושתת כל העולם" - יסוד כל העולם.

זאת אומרת: ה"שיתין" שתחת המזבח בבית המקדש, הם היסוד של כל העולם כולו - בדוגמת הענין של "אבן שתיה", ובבית המקדש גופא הרי זה קשור עם קדש הקדשים, כמובא בהלכות בית הבחירה להרמב"ם³ "אבן היתה בקדש הקדשים במערבו כו"⁴.

Source 11 Talmud, Traité Yoma 53b; 54a

Une pierre était là depuis les jours des premiers prophètes, et elle était appelée Shetiya, elle était à trois doigts du sol.

Cet enseignement est en accord avec l'enseignement selon lequel le monde a été créé à partir de Jérusalem, comme l'a enseigné Rabbi Éliezer : le monde a été construit à partir du centre, comme le verset l'indique : "de manière à agréger la poussière en une masse compacte et à coller ensemble les glèbes de la terre ?."

אָבן הַיְתָה שֶׁם בְּקֶדֶשׁ הַקְּדוֹשִׁים מִיָּמֹת נְבִיאִים הָרִאשׁוֹנִים – דָּוִד וְשְׁמוּאֵל שְׂיִסְדּוּ אֶת הַמִּקְדָּשׁ – וְאָבן זוֹ "שְׁתִּיָּה" הַיְתָה נִקְרָאת, וְהַיְתָה גְבוּהָהּ מִן הָאָרֶץ שְׁלֹשׁ אַצְבָּעוֹת.

שְׁנֵינוּ בַּמִּשְׁנָה כְּשֵׁיטַת מִי שְׁאָמַר: מִצִּיּוֹן נִבְרָא הָעוֹלָם. שֶׁהָרִי שְׁנֵינוּ בְּפִרְיָתָא: רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמַר: עוֹלָם מְאֻמָּצְעִיתוֹ נִבְרָא, שְׁנֵאמַר: "בְּצִקָּת עֶפֶר לְמוֹצָק וּרְגָבִים יִדְבְּקוּ", וְכֵשֶׁם שְׁעוֹשִׂים בְּרִגְבֵי עֶפֶר, שֶׁמִּתְחַלְלִים מִן הָאֻמָּצָע תְּחִלָּה, וּמוֹסִיפִים רְגָבִים מִסְבִּיב, כִּד הַיְתָה גַם בְּרִיאַת הָעוֹלָם.

Rashi

Créé à partir de Jérusalem: Jérusalem a été construite en premier, et des mottes de terre se sont amassées autour d'elle, créant le monde.

מִצִּיּוֹן נִבְרָא – צִיּוֹן נִבְרָאת תְּחִלָּה וְסִבְיָתָהּ נִדְבְּקוּ רְגָבִים עַד סוּף הָעוֹלָם מִכָּל צֶדֶד

>> Le Rabbi

Le sens de "bara shith" dans notre service divin personnel est que lorsque nous sommes au début de notre travail personnel et que nous regardons l'aspect extérieur du monde - les cieux, la terre et tout ce qu'ils contiennent - on nous dit "ne le lis pas bereshith - "création" - mais Bara Shith - "création de la fondation". Nous ne devrions pas faire l'erreur de penser que le monde s'est créé de lui-même, car rien ne peut se créer seul. Nous devons comprendre que Bara Shith - D.ieu a créé le monde entier, à partir de la Pierre de fondation.

Lorsque nous entrons dans les détails, nous apprenons que les fondations du monde sont situées sous l'autel et sous le Saint des Saints.

Voir la Divinité

Après avoir débuté, nous continuons à apprendre jusqu'à atteindre l'état ultime de perfection dans l'étude de la Torah, "une unité merveilleuse, et il n'est pas d'unité semblable ou [un tant soit peu] comparable" avec le Donateur de la Torah. La forme ultime d'union est lorsque l'union est tangiblement visible, et non uniquement audible.

C'est ce que signifie le "ne lis pas" à la fin de la Torah, "ne le lis pas Israël, mais plutôt *raah e-l*, D.ieu a vu".

וענינו בעבודת האדם: כאשר יהודי נמצא בהתחלת העבודה, והוא מביט על כללות מציאות העולם בעיני בשר, שמים וארץ וכל צבאם - אומרים לו "אל תיקרי בראשית אלא ברא שית", היינו, שמציאות העולם אינה התחלת הענין ("בראשית"), מציאותו מעצמותו חס ושלום, כי אין דבר עושה את עצמו, אלא "ברא שית": ישנו בורא העולם שהוא ברא את כל מציאות העולם, החל מהיסוד ("שית") של העולם.

וכאשר מתעניין אודות פרטי הענין - מסבירים לו שה"שיתין" (יסוד העולם) הם תחת המזבח, ויתירה מזו: תחת קודש הקדשים במערבו.

ולאחרי התחלת העבודה הרי הוא לומד תורה, עד שמגיע לתכלית השלימות של לימוד התורה - "יחוד נפלא שאין יחוד כמוהו"⁵ עם "נותן התורה", והרי תכלית השלימות בענין היחוד הוא - כאשר היחוד הוא באופן של ראייה מוחשית (ולא בבחינת שמיעה בלבד).

ואופן עבודה זו מודגש בלימוד "אל תיקרי" שבסיום התורה - "אל תיקרי ישראל אלא ראה א-ל":

Lorsque nous atteignons la perfection ultime dans notre service divin, nous ne sommes pas simplement au niveau de "Israël", qui est une combinaison des mots "sarita e-l", luttant avec D.ieu. Nous allons plus loin et atteignons "D.ieu vit", ce qui peut également être compris comme "voir D.ieu", une vision tangible de la Divinité.

L'état ultime de perfection est lorsque nous "voyons D.ieu" dans le monde physique lui-même. Nous sommes alors capable non seulement de percevoir la fondation spirituelle du monde, mais également la divinité à travers elle.

כאשר הוא מגיע לתכלית השלימות בעבודתו (סיום התורה), הנה מעמדו ומצבו אינו רק באופן של "ישראל" כפשטות הכתוב "כי שרית עם אלקים ואנשים ותוכל", אלא עבודתו היא באופן של "ראה א-ל", ראייה מוחשית.

זאת אומרת: תכלית שלימות העבודה היא באופן של "ראה א-ל" בעולם גופא, היינו, לא זו בלבד שכאשר מסתכל על העולם הרי הוא רואה את הענין של "ברא שית", היסוד של בריאת העולם, כפי שהוא בסדר ההשתלשלות, אלא באופן של "ראה א-ל" - ספירת החסד ("עולם חסד יבנה"), ובשמות הקדושים - "א-ל".

D. Ne pas juger trop vite

>> Le Rabbi

Education

Le concept de "ne lis pas..." a une leçon spéciale à nous enseigner en ce qui concerne l'éducation.

Une véritable éducation nécessitent d'expliquer aux enfants que même s'ils désirent un objet particulier parce qu'il est brillant et attrayant, ou s'ils veulent jouer parce qu'ils pensent que cela leur apportera un vrai plaisir, eh bien "ne lis pas...". Ne te laisse pas duper par les apparences. Il peut sembler beau et doux extérieurement, mais en réalité, il conduit à l'opposé.

Lorsque nous montrons quelque chose aux enfants dans le monde, nous devons leur expliquer que même si cela nous semble extérieurement bon ou mauvais, "ne lis pas...", il est possible que l'apparence soit trompeuse et que ce soit en réalité l'inverse. L'attitude envers cela, l'accepter ou le rejeter, doit être dictée par sa véritable essence.

כללות הענין של "אל תיקרי" קשור במיוחד עם ענין החינוך:

חינוך והדרכה אמיתיים מתבטאים בזה שמסבירים לילד, שעל אף שהוא רוצה וחפץ בדבר מסוים כי הוא "נחמד למראה", הוא רוצה לשחק כי הוא חושב שזו ההנאה האמיתית, ונדמה לו שעל ידי זה יהיה לו תענוג אמיתי - אומרים לו "אל תיקרי": "אל תבט אל מראהו" שהוא "נחמד למראה", זה אמנם נראה יפה ומתוק מבחוץ, אך למרות ש"נופת תטופנה שפתי זרה", הנה "אחריתה מרה כלענה".

זאת אומרת, אף על פי שכלפי חוץ זה נראה כמו דבר מתוק, לפועל זה מביא להיפך מהמתיקות, עד לתכלית הירידה, היפך הענין של "נופת".

ועל דרך זה, כשמראים לילד משהו בענייני העולם, מסבירים לו שעליו לדעת, שאפילו שדבר מסוים נראה בצורה מסוימת (טוב או רע), אז 'אל תקרי' - יכול להיות שבאמת זה באופן אחר לגמרי ממה שזה נראה. ולכן הוא צריך לנהוג בו, או בימין מקרבת או בשמאל דוחה, לפי עניינו האמיתי.

Source 12 Proverbes 8:3-4

³ C'est que les lèvres de l'étrangère distillent du miel, et son palais est plus onctueux que l'huile.

כִּי נִפְתַּת תִּטְפְּנָה שְׂפֵתַי זָרָה וְחִלְקֵי מִשְׁמָן חִכָּהּ.

⁴ Mais à la fin ce miel devient amer comme l'absinthe, et ce palais, acéré comme un glaive à double tranchant.

וְאַחֲרֵיתֶיהָ מֶרְהַ כְּלַעֲנָה חֶדְהָ כְּחֶרֶב פִּיּוֹת.

Metsoudat David

Distillent : Il faut être très vigilant pour résister à la tentation, car les paroles de la prostituée sont douces comme le miel et plus lisses que l'huile.

"כִּי נִפְתַּת" – ר"ל: מְאוֹד צָרִיךְ לִהְיוֹת נִזְקָר לְבַל יִפְתָּהּ, כִּי אִמְרֵי הַזֹּנָה הַמָּה עֲרֻבִים וּמְתוּקִים כְּנִפְתַּת צוּפִים, וְהַמָּה חִלְקִים יוֹתֵר מִשְׁמָן.

La fin: Le résultat de succomber à la tentation est aussi amer que l'absinthe.

"וְאַחֲרֵיתֶיהָ" – אֲכַל אַחֲרֵית הַפְתוּי מֶרְהַ כְּלַעֲנָה.

>> Le Rabbi

"Ne le lis pas" en ce qui concerne les affaires mondainesv

Lorsque nous commençons à éduquer des enfants juifs, nous leur expliquons que D.ieu nous a choisis parmi toutes les nations pour être son peuple de prédilection, et que D.ieu nous appelle un "peuple sage". Par conséquent, nous sommes censés nous conduire différemment, comme dit le verset, "Ton peuple se distinguera de toutes les autres nations sur la face de la terre." Cela ne s'applique pas seulement à l'étude de la Torah, à la prière et aux autres sujets religieux - cela va de soi. Même lorsque nous nous engageons dans des affaires mondaines - manger, dormir, etc. nous devons être reconnaissables en tant que "peuple sage". Comme le dit Maïmonide, "une personne sage est reconnaissable par la manière dont elle mange et boit".

זאת אומרת: כאשר מתחילים לחנך את ילדי ישראל, ומסבירים להם ש"אתה בחרתנו מכל העמים", "עם חכם ונבון", ולכן צריכה להיות הנהגתם באופן של "ונפלינו אני ועמך מכל העם אשר על פני האדמה" - אין זה רק כאשר מדובר אודות לימוד התורה ועבודת התפלה וכיוצא בזה (כי זהו דבר המובן מעצמו), אלא גם כאשר מדובר אודות עניני העולם, אכילה ושתיה וכו', צריך להיות ניכר בהנהגתם שהם שייכים ל"עם חכם ונבון", וכמו שכתב הרמב"ם⁶ שהחכם ניכר במאכלו ובמשקהו וכו'.

Voici donc la leçon de "ne lis pas". En ce qui concerne les affaires mondaines, notre approche en tant que Juifs ne peut pas être la même que celle des peuples du monde. Notre conduite dans les affaires mondaines doit exprimer "Ton peuple se distinguera de toutes les autres nations sur la face de la terre".

Par exemple : lorsqu'un enfant juif marche dans la rue et voit de la nourriture, il ne peut pas la consommer immédiatement. Il doit d'abord vérifier si cette nourriture est autorisée à la consommation pour un Juif. "Ne lis pas" selon l'apparence extérieure des choses, mais plutôt selon leur définition dans le Code de la Loi juive.

C'est le principe fondamental de l'éducation pour les garçons et les filles juifs. Lorsque les enfants sont éduqués dans cette voie, toute la maison agit en conséquence, et toute la conduite dans la maison reflète l'expression du verset "Dieu te bénira dans tout ce que tu fais".

וזהו כללות הענין "אל תיקרי": כאשר מדובר אודות עניני העולם, הנה אצל יהודי אין יכולים להיות עניני העולם כפי שהם בפשטות אצל אומות העולם, אלא הנהגתו בעניני העולם היא באופן של "ונפלינו אני ועמך מכל העם אשר על פני האדמה".

ולדוגמא: כאשר ילד יהודי יוצא לרחוב ורואה דבר מאכל ומשקה, אינו יכול לאכול ולשתות תיכף ומיד, אלא לכל לראש צריך הוא לברר אם מאכל ומשקה זה מותר ליהודי; "אל תיקרי" כפי שהדבר נראה בגלוי, אלא כפי שהדבר הוא בשולחן ערוך!

וזהו יסוד החינוך של בני ובנות ישראל, וכאשר החינוך הוא באופן כזה, הרי ברוח זו מתנהג כל הבית כולו - היינו, שניכר בהנהגת כל הבית כולו כללות הענין של "וברכך ה' אלקיך בכל אשר תעשה".

משיחת כ"ף מנחם אב, ה'תשמ"א
הנחה בלתי מוגה.
התוועדות כ"ף אב ה'תשמ"א
שיחות קודש כרך ד, ע' י"ז (442)

Histoire Quatre coupes de lait pour la nuit du Seder

Lors d'une veille de Pesa'h dans l'après-midi, un homme demanda au Rav Yossef Ber Soloveitchik de Brisk, en Pologne, s'il était permis d'utiliser quatre coupes de lait à la place du vin lors du Seder. Le rabbin lui dit qu'il avait posé une question difficile et que le temps ne lui permettait pas de l'examiner immédiatement. Il lui donna ensuite 100 roubles et lui souhaita de joyeuses fêtes. La femme du rabbin, qui observait la scène, demanda : "Pourquoi lui as-tu donné autant d'argent ? Ne pourrait-il pas acheter du vin pour beaucoup moins que cela ?" Le rabbin expliqua : "S'il envisageait d'utiliser du lait, évidemment il n'a pas non plus de viande pour le repas de fête, et peut-être lui manque-t-il beaucoup d'autres choses aussi. C'est pourquoi je lui ai donné suffisamment d'argent pour garantir que lui et sa famille auront tout ce dont ils ont besoin."